

סדר הלימוד ליום כ"ז שבט:

סדר לקוטי פאר"ן הי"מ:

תורה נה לטון רבנו זכרוננו לברכה:

איתא בזהר בראשית (דף ל"ב): תלת נפקין מחד. חד בתלת קימא. חד על בין תריין. תריין ינקין לחד. חד יניק לכה סטריין:

א הינו כי באר וענן ומן, כלם חזרו בזכות משה. כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (תענית ט): 'ואכחיד שלשת הרועים בירח אחד, וכי בירח אחד מתו. ותוצו, כי בהסתלקותם של אהרן ומרים נסתלקו ענן ובאר, וחזרו בזכות משה. וכשנסתלק משה בירח אדר, אזי נסתלקו באר וענן ומן, והוי באלו מתו כל השלש בירח אחד'. וזהו: 'תלת נפקי מחד', הינו: 'באר וענן ומן', היו בשביל חד, בשביל משה:

ב ומשה היה נשמתו כלול משלשה אבות, והיה לו כח להמשיך אלו השלשה השפעות. 'באר מים חיים' (בראשית כ"ו) זה בחינת אברהם, מימי החסד, ואברהם התחיל לחפור 'בארות'. 'וענן' זה בחינת יצחק, בחינת: 'חשך ענן וערפל' (דברים ד). בחינת (בראשית כ"ז): 'ותכהין עיניו מראות'. 'ומן' זה בחינת יעקב, בחינת (תהלים ע"ח): 'לרעות בייעקב עמו'. ומשה שהיה כלול מאבות, נאמר בו (שמות ב): 'וישב משה על הבאר', וכתוב בה (שם כ"ד): 'ויבא משה בתוך הענן', וכתוב בה (שם ט"ז): 'ויאמר משה אליהם הוא הלחם'. 'הוא' דיקא, קאי על משה בעצמו, שבזכותו אכלו המן. ולעתיד בשעת התחיה, יקום משה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בֵּרְשׁוֹ לְעֹמֶר מִזֶּה רְצוֹנֵי לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּדָּה שֶׁדָּף לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"ל
לְעֹמֶר מִזֶּה רְצוֹנֵי לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּדָּה שֶׁדָּף לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"ל
לְעֹמֶר מִזֶּה רְצוֹנֵי לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּדָּה שֶׁדָּף לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן הַמִּידוֹת

כָּלֹל מִשְׁלֹשָׁה אָבוֹת כְּמִקְדָּם. בְּחִינַת (קֹהֶלֶת א'): "מָה שֶׁהָיָה הוּא שִׁיחֵיה", בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"א): "הִנֵּה שׁוֹכֵב עִם אָבוֹתֶיךָ וְקָם", שִׁיקוּם בַּתְּחִיָּה כָּלֹל מִשְׁלֹשָׁתוֹ; וְזֶה: 'חַד בַּתְּלַת קִימָא':

ג וּבְכַח שֶׁהָיָה כָּלֹל מֵאָבוֹת, הָיָה לִזְחֵם כְּנֶגֶד עַמְלָק, בְּבְחִינַת (וַיִּקְרָא כ"ו): "חָרַב נִקְמַת נָקָם בְּרִית" (עֵינן זוהר בשלח ס"ו). כִּי הָאָבוֹת הֵן בְּרִית, בְּחִינַת (שָׁם): "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב" וְכוּ'. וְעַמְלָק טִמְאָ בְּרִיתָם, בְּבְחִינַת (דְּבָרִים כ"ה): "אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ. וְזֶהוּ: 'וְחַד עַל בֵּין תִּרְיִן' – זֶהוּ מְלַחֲמַת עַמְלָק, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שְׁמוֹת י"ז): "וְאַתְּרוֹן וְחֹר תִּמְכּוּ בְיָדֵי מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד":

ד וּבְזֶה שֶׁהַכְּנִיעַ קִלְפַת עַמְלָק וְתִקּוּן הַבְּרִית, זָכָה לְבְחִינַת (שְׁמוֹת ט"ז): "וְהָיָה לָחֶם מִשְׁנָה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם". וְיוֹסֵף שֶׁזָּכָה לְבְרִית, כְּתִיב בָּהּ (בְּרֵאשִׁית מ"א): "וַיִּרְכַּב אוֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה", הֵינּוּ מִשְׁנָה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם, שֶׁעַל־יְדֵי בְרִית זָכָה לְשַׁפֵּעַ כְּפֹלָה; וְזֶה: 'תִּרְיִן יִנְקִין לְחַד', שֶׁבְּחִינַת שַׁבַּת מְקַבֵּל מִיוֹסֵף לָחֶם מִשְׁנָה, הֵינּוּ "מִשְׁנָה תוֹרָה" (דְּבָרִים יז). בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ח'): "וְאַתְּיָה שִׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם: וּבְחִינַת שַׁבַּת, מִשְׁפִּיעַ לְשֹׂאֵר הָעוֹלָמוֹת, בְּבְחִינַת (וַיִּקְרָא כ"ח): "וְהִיתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֲכִלָּה". וְזֶה: 'חַד יִנִּיק לְכַמָּה סְטֵרִינ':

ה וְזֶהוּ, כִּי עַל־יְדֵי הַדַּעַת בָּאִים תְּלַת הַנ"ל, שֶׁהֵם: 'אֲכִילָה' וְשִׁתְּיָה' וּמְלַבּוֹשִׁים', כִּי בּוֹ כְּלוּלִים. בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי ט'): "לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי", בְּחִינַת 'אֲכִילָה', בְּחִינַת מִן הַכָּלֹל בְּדַעַת הַתּוֹרָה: 'שִׁתְּיָה' כָּלֹל בְּדַעַת, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָה נ"ה): "הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם", שֶׁהִיא בְּאֵר, בְּחִינַת (מִשְׁלֵי ה'): "וְנוֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֶרֶךְ": 'מְלַבּוֹשִׁים', בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָה ג'): "שִׁמְלָה לְכָה קָצִין תִּהְיֶה לָנוּ". בְּחִינַת עֲנָן, בְּחִינַת לְבוּשׁ, בְּחִינַת (אִיּוֹב ל"ח): "בְּשׂוּמֵי עֲנָן לְבוּשׁוֹ".

וזהו: 'תלת נפקי מחד':

ועקר קיומו של הדעת, על ידי האבות, שהם: 'חסד' 'גבורה' 'תפארת'. 'חסד', הינו בחינת אברהם. הינו שצריך ללמד חכמתו לאחרים, ולקרובם תחת פני השכינה. בבחינת (משלי ל"א): "ותורת חסד על לשונה", ואמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספ"ה מ"ט): "זה הלומד על מנת ללמדה", וזה בחינת (בראשית י"ב): "ואת הנפש אשר עשו בחרן": 'גבורה', זה בחינת 'שמקדים יראת חטאו לחכמתו' (אבות פ"ק ג): 'תפארת' זהו שמדקדק איך להוציא חכמתו, שלא יהיו נבזים, בבחינת (קהלת י): "דברי פי חכם חן". וזהו: 'חד בתלת קימא':

וכשהחכמה בקיומה ובשלמותה, אזי הוא בבחינת: 'חד על בין תריין'. שיכול ללחם מלחמות ה', בבחינת (ש"ס ט): "טובה חכמה מקלי קרב". ואז כשמכניע כל הצרים הרודפים אחר חלושי כח שבישראל, ומכניס אותם לעבודת השם יתברך, על ידי זה זוכה לחדש חדושין דאורייתא בשבת על חד תריין, בבחינת לחם משנה, בבחינת משנה תורה, בבחינת: "מגלה עפפה" (זכריה ה), בבחינת: 'תריין ינקין לחד' פנ"ל, בבחינת: "חרב פיפיות" (תהלים קמ"ט). על ידי החרב נוקמת פנ"ל, זוכה לפי שנים, בבחינת: "לחם משנה". ושבת משלח הארותיו לכל המדרגות, בבחינת: 'חד יניק לכמה סטריין', ומרפא רפואות הנפש ורפואות הגוף, בבחינת (שמות כ"א): "רק שבתו יתן ורפא ירפא", שתי רפואות, על ידי שבת:

סדר קצור לקומי מוהר"ן הי"א:

תלת נפקין מחד – נח

א הצדיק האמת שיש לו שלמות הדעת הוא בחינת משה והוא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּרְעַח - צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָהּ יִצְיָר לְ"צֶדֶק צָדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְיָהּ לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

כָּלֹל מִשְׁלֵשָׁה אָבוֹת. וְהוּא מִמְּשִׁיךְ שֶׁלֹּשׁ הַשְּׁפָעוֹת שֶׁהֵם אֲכִילָה
שְׁתִּיָּה וּמִלְבוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת מֶן בְּיַד וְעֵנָן. וְהַצְּדִיק לֹחֵם תְּמִיד
מִלְחָמַת ה' כִּי הוּא לֹחֵם נֶגֶד קְלַפֵּת הָמָן עִמָּלֵק שְׂמֵמָנוּ נִמְשָׁךְ פְּגָם
הַבְּרִית. וְהַצְּדִיק מִכְּנִיעַ אוֹתוֹ וְאֵת כָּל הַצָּרִים הָרוֹדְפִים אַחַר
הַחֲלוּשֵׁי כַח שְׁבִי שְׂרָאֵל וּמַחֲזִיק אוֹתָם וּמִכְּנִים אוֹתָם לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ וּמִמְּשִׁיךְ אוֹתָם לְבְּחִינַת תִּיקוֹן הַבְּרִית. וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה
לְשִׁפְעַת כְּפוּלָה הֵינּוּ בְּחִינַת לָחֵם מִשְׁנָה בְּשַׁבַּת הֵינּוּ מִשְׁנָה תּוֹרָה
שְׁזֹכָה לְחֵדֶשׁ בְּשַׁבַּת חֲדוּשֵׁי דְאֹרִיתָא עַל חַד תְּרִין וְזֹכָה
לְרַפּוּאת הַנְּפֶשׁ וּרְפּוּאת הַגּוּף. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְעוֹרָר הָעוֹלָם
לְתִשׁוּבָה מֵאֲהָבָה. וְכָל הַכְּשָׁרִים שְׂבִדוֹר נִתְרַפְּאִים מֵהִיסוּרִים
שֶׁסָּבְלוּ מִקֻּדָם וְנִעְשִׂים מְכַבְּדִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי
כְּשֵׁרוֹתוֹ כֵּן מְקַבֵּל יָפִי וְהָדָר וְנִתְגַּדֵּל בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת. וְלִפִּי הַגְּדֻלָּה
וְהַכְּבוֹד שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְפִי כְּשֵׁרוֹתוֹ כֵּן יָכוֹל לְקַבֵּל הַתְּחִלּוֹת הַתּוֹרָה
שֶׁהִיא תּוֹרַת הַצְּפוּנָה שֶׁהַשְּׁפִיעַ הַצְּדִיק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:

ב עֶקֶר קִיּוּמוֹ שֶׁל הַדַּעַת [שְׁעַל־יְדֵהּ נִמְשָׁךְ שֶׁלֹּשׁ הַשְּׁפָעוֹת הַנִּלְ] -
הוּא עַל־יְדֵי שֶׁלֹּשׁ בְּחִינּוֹת. א. צָרִיךְ לְלַמֵּד חֻמְתּוֹ לְאַחֲרִים
וּלְקַרְבָּם תַּחַת כְּנִפֵּי הַשְּׂכִינָה. ב. צָרִיךְ לְהַקְדִּים יִרְאת חֹטְאוֹ
לְחֻמְתּוֹ. ג. צָרִיךְ לְדַקְדֵּק אִיךָ לְהוֹצִיא חֻמְתּוֹ שֶׁלֹּא יִהְיוּ נִבְזִים רַק
יִהְיוּ דְבָרָיו "דְּבָרֵי פִי חָכָם חֵן" (קֹהֶלֶת י"ב). וְאֵזֵי זֹכָה עַל־יְדֵי הַדַּעַת
לְכָל הַדְּבָרִים הַנִּלְ:

סֵדֶר תֵּיבֵי מִזְוָרָה"ן הַיּוֹמִי:

(כו) [נִדְפָס בְּשִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן קכח] סֵפֶר שִׁידָע כָּל דְּבָרֵי הָעֵץ
חַיִּים וּפְרֵי עֵץ חַיִּים וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְסֵפֶר הַזִּיכָר
וְהַעֲקָר הַתְּקוּנִים. וְהַמּוֹבָן מִדְּבָרָיו הָיָה שְׁזָה הָיָה בִּימֵי נְעוּרָיו
וְהַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְחַ גְּדֻלַּת קְדוּשַׁת הַתְּקוּנֵי זִהָר וְהָיָה

רָגִיל לְעֶסֶק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל הַשָּׁנָה אֲפִלוּ שְׁלֹא בְיָמֵי אֱלוּל וְאָמַר
 שְׁבַם־פֶּר הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ':

שֵׁם הַ (כז) אָמַר, הַמְּעֵינִים בְּסִפְרָיו שִׁישׁ לָהֶם שֶׁכָּל קֶצֶת סְבוּרִים
 שֶׁדַּרְכֵי הַקְּבָלָה שֶׁל הָאֵר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה וְכִיּוֹצֵא, מְרַמֵּז גַּם־כֵּן
 בְּסִפְרָיו. וְחוֹשְׁבִין זֹאת לְמַעְלָה לְסִפְרָיו שֶׁנּוֹגֵעַ עַד לְשֵׁם, וְהֵם אֵינָם
 יוֹדְעִים שֶׁהוּא לְהִפְךָ. אֲדַרְבֵּא גַם דַּרְכֵי הַקְּבָלָה שֶׁל הַקַּדְמוֹנִים
 זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה נִכְלָל גַּם־כֵּן בְּדַבְרָיו. וְלֹא סִיִּם בְּפִירוּשׁ רַק הָיָה
 מְבֹאֵר כּוֹנְנָתוֹ מִמִּילָא. כְּלוּמַר אֲבָל כּוֹנְנָתוֹ בְּעֵצָם תּוֹרָתוֹ גְּבוּהָ
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, רַק שְׁגַם דְּבַרְיָהֶם הַקְּדוּשִׁים כְּלוּל
 גַּם־כֵּן בְּדַבְרֵי תּוֹרָתוֹ. נִכְמוּ שְׁסוּמְכִין עַל אִיזָה דְבַר, שְׁבוּדָאֵי הַסּוּמֵךְ גְּדוּל יוֹתֵר מִן

[הַנְּסֻמֵךְ:]

שֵׁמוֹ (כח) שָׂאֵל וְאָמַר בְּחַל־הַמוֹעֵד סְכוּת תְּקַם"ט וְהֵיכָן אָנוּ עוֹמְדִין
 בַּתְּפִלָּה. וּבֵיֵאֵר אַחֲר־כֵּךְ שֶׁכָּל סֵדֵר הַתּוֹרוֹת הֵם עַל סֵדֵר הַתְּפִלָּה.
 וְזֹאת הַתּוֹרָה שִׁיכָה לְמָקוֹם זֶה שֶׁל הַתְּפִלָּה וְכֵן כָּל הַתּוֹרוֹת. וְעַד־כֵּן
 אָנוּ עוֹמְדִים קֶדֶם בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְאַחֲרֵי הוֹדוּ שֶׁהוּא קֶדֶם לְבְרוּךְ
 שֶׁאָמַר כְּנֶסֶח סְפָרַד, וְאָמַר שִׁיְהִיָּה מִסְתַּמָּא אֶחָד שִׁיּוּכַל לְהַתְּפַלֵּל
 כֵּךְ שִׁיְהִיָּה תְּפִלָּתוֹ עִם כָּל הַתּוֹרוֹת כַּנ"ל. וְצָרִיךְ שִׁיֵּאָרִיךְ יָמִים
 וְשָׁנִים הַרְבֵּה שִׁיּוּכַל לְגַמֵּר כָּל הַתְּפִלָּה הֵינּוּ לוֹמַר תּוֹרָה עַל־פִּי
 סֵדֵר הַתְּפִלָּה עַד גְּמַר הַתְּפִלָּה:

שֵׁמוֹ (כט) סְפָרוּ לִי שְׁכֵשְׁנַתְּקַרְבְּתִי אֱלֹוֵי, אָמַר בְּפָנַי אֲנִשִּׁים אַחֲרֵים
 שְׁלֹא בְּפָנַי בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהוֹמִין לִי רַךְ בְּשָׁנִים אֶחָד שֶׁאֲפִלוּ דְבוּר
 אֶחָד מִדְּבוּרֵי לֹא יְהִיָּה נֶאֱבָד עוֹד, וְכוֹנְנָתוֹ הִיָּתָה עָלַי שֶׁאֲזַכָּה
 לְכַתֵּב כָּל דְּבַרְיוֹ הַיּוֹצֵאִים מִפִּי הַקְּדוּשׁ הֵן תּוֹרוֹת הֵן שִׁיחוֹת שְׁגַם
 הֵם תּוֹרָה, וְאֲפִלוּ דְבוּר אֶחָד בְּעֶלְמָא לֹא יְהִיָּה נֶאֱבָד עוֹד:

שֵׁם הַ (ל) פֶּעַם אַחַת נִכְנַם בְּבֵיתוֹ וְשָׂאֵל עָלַי, וְהָיָה צָר לוֹ עָלַי שֶׁאֵינִי

וְהַעֲנֹה הָאֲמִתִּית שֶׁל כָּל אֶחָד, הוּא לְבַדּוֹ יִזְכֶּה לְחַיּוֹת וּלְקַבֵּל
הַתַּעֲנוּג וְהַחַיִּים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא (שם עב).

ז בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִקְּשָׁר הַשְּׁפָלוֹת וְהַעֲנָוָה שֶׁל מִשָּׁה
רַבֵּנוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, אֲבָל זֹאת הַעֲנָוָה וְהַשְּׁפָלוֹת
נֶעְלָם אֲצֵל כָּל אֶחָד בְּבַחֲיִנַת מִיתָה, וְעַל־כֵּן אֵינּוּ מְרַגֵּישׁ בְּעַצְמוֹ
זֹאת הַשְּׁפָלוֹת, וְעַל־כֵּן הוּא רָחוּק מֵעֲנָוָה וְשְׁפָלוֹת הַזֶּה. אֲבָל
עַל־יְדֵי שְׂמֵת־קָרֵב אֶת עַצְמוֹ לְצַדִּיק הָאֲמִתִּי וְרוֹאֶה אוֹתוֹ, מְכַל־שֹׁכֵן
כְּשִׁזְזוּכָה לְשִׁמְעַת מִפִּי תוֹרָה עַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה לְבוֹשָׁה וְתִשׁוּבָה,
וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכָה שִׁיְהִיָּה נְחִיָּה אֲצֵלוֹ הַשְּׁפָלוֹת וְהַעֲנָוָה הַזֹּאת, וְאִז
זֹכָה לְעֲנָוָה אֲמִתִּית, שֶׁהוּא בְּחִינַת חַיִּים נְצַחִים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא
כַּנ"ל (שם).

לא צָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְשְׁפָלוֹת
וְעֲנָוָה בְּאֲמִתּוֹ. כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל מַה הוּא עֲנָוָה וְשְׁפָלוֹת
אֲמִתִּי, כִּי בּוֹדָאי אֵין זֶה הַתְּכֵלִית שִׁיְהִיָּה נְבִיָּה וְעֲצֵל, שְׁקוֹרִין
"שְׁלִימֵי־מִזְלֵנִיק", כִּי הַעֲנָוָה הִיא עֵקֶר הַחַיִּים שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר
וְהִיא כָּל תַּעֲנוּג עוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדָאי אֵין זֶה הַתְּכֵלִית שֶׁל עוֹלָם
הַבָּא לְחַיּוֹת נְבִיָּה וְעֲצֵל וְכוּ', חֵם וְשְׁלוֹם. עַל־כֵּן צָרִיכִין רַק לְבַקֵּשׁ
מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיעֹזֵר לוֹ לְזִכּוֹת לְעֲנָוָה וְשְׁפָלוֹת אֲמִתִּי, שֶׁהוּא עֵקֶר
הַחַיִּים וְעֵקֶר הַתַּעֲנוּג שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא כַּנ"ל (שם).

זג כְּשִׁרְוָאָה אָדָם בְּעַצְמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ לוֹ שְׁלֵא כַּסְדָּר, יִדַּע שִׁישׁ לוֹ
גְּדֻלוֹת, וַיַּעֲשֶׂה תִשׁוּבָה וַיִּשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ וַיְהִיָּה בְּבַחֲיִנַת 'מָה',
וְאִז יִחְזֹר לִילֵךְ לוֹ כַּסְדָּר (שם פב).

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

שִׁיחַתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֹזֵר לְיוֹם שְׁנֵי פָרָשֵׁת
נַח תַּק"ע:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּרְפָּנָה מִזֶּה הַדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר "לֹא יַעֲבֹר" מִקֻּדְשׁוֹ שֶׁל מִסְפְּרֵי רַבְּנֵינוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּוֹת
זֶה הַדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר "זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָּח" שֶׁעַיִן יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוּת

קצו התורה שלי גדולה מאד והיא כלה רוח הקדש ויכולין לידע ממנה עתידות, שמי שיטה עצמו ויאזין ויקשיב התורה שלי יכול לידע עתידות שיהיה ואין צריך לומר אחר כך כשנעשין הדברים בעולם שאז יכולין בודאי למצא הכל בתוך התורה שלי ולראות ולהבין שהכל מבאר בתוך התורה שנאמרה כבר:

כל זה שמעתי אחר שבת בראשית שנת תק"ע, בעת שהראיתי לו התורה בראשית לעיני כל ישראל בכתב הנדפסת ב"לקוטי תנינא" סימן ס"ז ובאותו השבוע ראינו בחוש כל הנזכר לעיל, איך בהתורה הקדושה שלו הוא מגלה נעלמות ועתידות כי מעשה שהיה כך היה: כי בשבוע הקודם ביום חמישי שהוא כ"ה תשרי שנה ה'ל נסתלק כבוד הרב הגאון בוצינא קדישא החסיד המפרסם מורנו הרב רבי לוי יצחק זכר צדיק לברכה, אב בית דין דקהלת קדש ברדיטשוב, ובשבת שאחר יום חמישי ה'ל שהוא שבת בראשית אז נאמרה התורה ה'ל מפני רבנו זכרוננו לברכה, המתחלת "בראשית לעיני כל ישראל", המדברת מהעלמת הפאר של ישראל, דהינו העלמת והסתלקות הצדיק שהוא הפאר של ישראל ובעת ששמענו זאת התורה מפיו הקדוש של רבנו זכרוננו לברכה, לא היינו מבינים כלל להיכן מגיע פונתו, כי אז באותו השבת עדין לא נודע כלל מפתירת הצדיק ה'ל עד יום שני אחר שבת ואחר כך בשבוע שאחר שבת בראשית נודע לנו מצרתן של ישראל שנסתלק הצדיק הגדול ה'ל אז היינו מבינים למפרע שרבנו זכרוננו לברכה, גלה בהתורה ה'ל, כי זאת התורה מדברת מהעלמת הפאר וכו' והצדיק ה'ל היה נקרא בפני רבנו זכרוננו לברכה, פאר של ישראל, בחינת תפלין כמבאר במקום אחר וכן באותה השנה לא

הָיוּ אֶתְרוּגִים מְצוּיִים וְאַחַר כֵּן בָּאוּ אֶתְרוּגִים עַל פִּי נִם וְאָמַר
 רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁהָיָה בְּטוּחַ עַל צְדִיקֵי הַדּוֹר וּבִפְרָט עַל
 הַצְּדִיק הַנֵּ"ל שֶׁהוּא פֶּאֶר הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ שִׁיְהִיוּ אֶתְרוּגִים וְכוּ' עַל כֵּן
 רָאִינוּ בְּבִרוּר שְׁרַבְנוּ גְּלָה בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ בְּהַתּוֹרָה הַנֵּ"ל הַסְּתַלְקוֹת
 הַצְּדִיק הַנֵּ"ל כִּמְבֹאֵר עֵתָה לְהַמְעִיז שְׁמַמָּשׁ כָּל הַתּוֹרָה הַנֵּ"ל
 מִדְּבַרֵת מֵעַנְיָן זֶה, דּוֹק וְתִשְׁכַּח גַּם אֵלֶּה דְבָרֵי רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָה, בְּעֵת שֶׁרָאָה הַתּוֹרָה הַנֵּ"ל בְּכַתָּב: הַמוֹסֵר שֶׁל הַתּוֹרָה
 שְׁלִי נִפְלָא וְעָצוּם מְאֹד אֵלּוּ הָיוּ אוֹמְרִים זֹאת הַתּוֹרָה בְּלִשׁוֹן אַחַר
 בְּלִשׁוֹן מוֹסֵר, הָיָה מְעוֹרָר וּמְשִׁבֵר אֶת הַלֵּב מְאֹד כִּי כָּלָה מוֹסֵר
 הַשֵּׁבֶל, מוֹסֵר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד עַל כֵּן צָרִיךְ לְזַהֵר לְקַיֵּם מֵהַ
 שֶׁהִזְהַרְתִּי אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת מִן הַתּוֹרָה תְּפִלָּה כִּי תִכְּפַף כְּשִׁמְתַחִילִין
 לְהַכְנִים זֹאת הַתּוֹרָה בְּתוֹךְ דְּבָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת וְשִׁיחָה שֶׁל תְּפִלָּה
 בְּוַדַּאי תְּעוֹרָר וְתִשְׁבֵּר אֶת לְבוֹ מְאֹד כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סֵדֶר שְׁלֵחַת עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(טז) קִיטַע שְׂאִינוּ יְכוּל לִילֵךְ כֻּלָּל עַל שׁוֹקִיו אֵלֶּה יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף
 וּכְשֶׁנֶּעֱקַר מִמְּקוֹמוֹ נִסְמַךְ עַל יָדָיו וְעַל שׁוֹקִיו וְנִדְחַף לִפְנֵיו וְעוֹשֶׂה
 סְמוּכוֹת שֶׁל עוֹר אוֹ עֵץ לְרֵאשֵׁי שׁוֹקִיו אוֹ רַגְלָיו הַתְּלוּיִם וְכִשְׁהוּא
 נִשְׁעָן עַל יָדָיו וְעוֹקֵר עֲצָמוֹ נִשְׁעָן גַּם עַל רַגְלָיו קִצַּת אֵינן יוֹצְאִים
 בָּהֶם בְּשַׁבַּת דְּאִיִּדֵי דְתְּלוּיִם וְלֹא מִנְחֵי אֲרַעָא זְמַנִּין דְּמִשְׁתַּלְפִּי
 אֲבָל בְּכֶסֶף וּסְפָסְלִים הַקְּטַנִּים שְׁבִידָיו מוֹתֵר לְצֵאתָ. קִטַע בִּשְׁתֵּי
 רַגְלָיו וּמֵהַלֵךְ עַל שׁוֹקִיו וְעַל אֲרַכְבוֹתָיו וְעוֹשֶׂה סְמוּכוֹת שֶׁל עוֹר
 לְשׁוֹקִיו יוֹצֵא בָּהֶם בְּשַׁבַּת: הִגַּה וְכֵן מוֹתֵר לְצֵאתָ בְּמִנְעַל שֶׁל עֵץ שֶׁהִרְגַל
 נִכְנָס בּוֹ וְלִיכָא לְמִיחָשׁ שִׁיפּוֹל (ר' יְרוּחָם ח"ה) וְכֵן בְּפִנְטַנִּי"ש דְּמִשְׁתַּלְפִּי בְּמַהֲרָה
 וּמִמִּילָא (רִשְׁב"א סִימָן תר"ז) וַיֵּשׁ מִחֲמִירִים וְאוֹסְרִים (אֲגוּר) וְלֹא יֵלֵךְ אָדָם יַחַף
 בְּשַׁבַּת בְּמִקוֹם שֶׁאֵין דֶּרֶךְ לִילֵךְ יַחַף וְלֹא יֵצֵא אָדָם בְּשַׁבַּת כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹצֵא

בחול בלתי דבר אחר שיזכור על ידו שהוא שבת ולא יבא לחללו (כל בו): (יז)

חיגר שאינו יכול לילך בלא מקל מותר לילך בו אפילו אינו קשור בו אבל אם אפשר לו לילך זולתו ואינו נוטלו אלא להחזיק עצמו אסור (וחולה שעמד מחליו דינו כחיגר): (יח) סומא אסור לו לצאת במקל:

(יט) מי שהוא אסור וכבלים (פי' כעין טבעות גדולים שסוגרים בהם הרגלים) ברגליו מותר לצאת בהם: (כ) אין יוצאים באנקטמין והוא כמין חמור שעושים הליצנים ונראה כרוכב עליו והוא נושאו והולך ברגליו ולא בקשרים והם עצים גבוהים שיש בהם מושב לכף הרגל והולכים בהם בטיט ולא בפרמי והם כמין צורת פרצוף שנותנים על הפנים להפחיד התינוקות: (כא) אין יוצאים בתיבה וקופה ומחצלת אבל יוצאים בשק ויריעה וחמילה (פי' בגדים גסים):

(כב) יוצאים במוך וספוג שעל המכה לפי שהם מרפאים הילכך הוי כמו תכשיט וכן בקליפת שום ובצל או באספלנית ומלוגמא ורטיה שעליה ואם נפלו מעליה לא יחזירנה וכ"ש שלא יתנם בתחלה אבל אסור לכרוך חוט או משיחה על המכה לצאת בו דכיון שאינם מרפאים הוו משוי אבל באגוד שכורך על הרטיה שלא תפול מעליו יכול לילך בו וקושרו ומתירו: (כג) הבנים יוצאים בזגין (פי' כמין פעמונים קטנים) הארוגים להם בכסותם אבל אם אינם ארוגים לא: הגה ולא מהני הא דמחובר לכסות רק בדבר שדרכו להיות מחובר שם אבל אם חיבר שם דבר שאין דרכו בכך אסור (הגהות מיימוני פי"ט וב"י בשם תשובת רשב"א ומרדכי פרק במה אשה) ואותן עגולים ירוקים שגזרה המלכות שכל יהודי ישא א' מהן בכסותו מותר לצאת בהן אפילו אינו תפור בכסותו רק מחובר שם קצת (א"ז) וכן מותר לצאת במטפחת שמקנחין בו האף שקורין פצולי"ט אם מחובר לכסות והא דמותר לצאת בזגין הארוגין דוקא שאין בהם עינבל ואין משמיעין קול (הגהות אלפסי סוף פרק במה אשה):

(כד) יוצאים במיני עשבים שקושרים אותם בקשרים ותולין אותם
לרפואה:

סדר לקוחי התפלות הימני:

תשםח: ובכך תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעסק בספרי
הפוסקים בהתמדה גדולה ותעזרני ותושיעני ללמד הרבה בכל
יום ויום ספרי הפוסקים ותפתח את דעתי ותכין את לבבי,
שאזכה ללמד במהירות גדולה, ולהבין הדין על בריו, ולברר וללבן
הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו ואזכה לידע
ההכרעה באמת, בין כל בעלי המחלוקת דקדשה שמחלקים בדיני
התורה ואזכה לעשות שלום והכרעה ביניהם ועלידי השלום הזה
ימשך וישתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם
בעולם הזה ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם ותבטל כל
מיני מחלוקת מן העולם, ויתרבה השלום בעולם עד שיוכלו
להתועד יחד כל אחד עם חבריו, ויסבירו זה לזה האמת לאמתו,
ויזכירו זה את זה שלא יבלו ימיהם להבל ולריק, עד שישובו כלם
אל האמת ויעבדוך כלם באמת ובאמונה שלמה ותזכנו שיהיה
שלום בעצמינו שלא יהיה חלק לבנו חם ושלום מאתך, רק נזכה
להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ולעבדך באמת ובלבב שלם
בשני יצרינו ונזכה לידע ידיעה שלמה באמת ובלבב שלם שמלא
כל הארץ כבודך, ואתה בעצמך ובכבודך עומד אצלנו בשעת
התפלה, ואתה שומע ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של
תפלותינו ונרגיש אלהותך עלינו תמיד, ובפרט בשעת התפלה,
עד שנתעורר עלידייך בהתעוררות גדולה להתפלל בהתלהבות
גדולה ובכונה גדולה ועצומה, ולדקדק מאד לבין את דברינו ולא
יצא שום דבור מפינו בתפלה שלא בכונה:

עָלִינוּ עַל גְּלוֹת פְּרַעְיָה וּמִצְרַיִם, שֶׁהוּא מִצַּר הַגָּרוֹן, שֶׁנִּמְשָׁךְ הַדְּבָר
 דְּקִדְשָׁה לְהַעֲרֹף, לְמִצַּר הַגָּרוֹן, עַד אֲשֶׁר נָחַר גְּרוֹנִי וְאִינִי יָכוֹל
 לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבָר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ:

תִּשְׁעַג: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבָבִי,
 אַתָּה יַדְעָתָ אוֹתִי מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, אַתָּה יַדְעָתָ חֲרַפְתִּי וּבְשִׁתִּי
 וּכְלִמְתִּי נִגְדָךְ כָּל צַרְרִי, וְאִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ וְשׁוֹם עֵצָה אִיךְ
 לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי אֲכִילָה בְּקִדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהִנָּצֵל בְּאַמֶּת
 מִפְּגָם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם צַרְכֵי מְרַבִּים מְאֹד
 בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה, וּבְכָל דָּבָר וְדָבָר, וּבְכָל עֵינַי וְעֵינַי מִעֲבוּדַת ה',
 עַד אֲשֶׁר מֵעַצֵּם רְבוֹי צַרְכֵי יִשׁוּעָתִי בְּכָל דָּבָר, עַל כֵּן אִין מְלָה
 בְּלִשׁוֹנִי, וְאִינִי יָכוֹל לְדַבֵּר כֶּלֶל, כִּי אִינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן אֶתְחִיל לְדַבֵּר
 וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי וּבְאַמֶּת אֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֵצְמִי שְׂאֵנִי בְּעֵצְמִי הַחַיִּב
 מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, וּכְמָה פְּגָמִים פָּגַמְתִּי עַל־יְדֵי תַאֲוֹת אֲכִילָה
 וְשִׁתְיָה שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדַּלְתִּי כֶּלֶל לְגַרְשָׁם מֵעָלַי, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה
 נִפְּגָם הַדְּבָר שְׁלִי מְאֹד, וְנִפְּלוּ חֲלָקֵי הַדְּבָר שְׁלִי בְּגְלוֹת גְּדוֹל וְעָצוֹם
 מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אִינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבָר הַגּוֹן וְרֵאיוֹי, וְעַד־יֵן לֹא
 הִתְחִלְתִּי לְקָרוֹת אוֹתְךָ כֶּלֶל כְּרֵאיוֹי בְּאַמֶּת, וּכְבָר "יִגְעָתִי בְּקָרְאִי
 נָחַר גְּרוֹנִי, כָּלוּ עֵינֵי מִיחַל לְאֵלְקִי":

תִּשְׁעַד: מָרָא דְעֵלְמָא כִּלְא, צַר לִי מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרֶךְ
 וּמִסְפָּר, וְאִינִי יוֹדֵעַ כֶּלֶל בְּאִיזָה דְרָךְ וְעֵצָה וְתַחֲבוּלָה אִיךְ לְמַלְט
 נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה מְאֹד מִנִּי שְׁחַת כִּי אִין כַּחֵי אֵלָא בְּפִה
 לְבַד, וְגַם זֶה נִמְנָע מִמֶּנִּי, "כִּי אִין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי, הֵן ה' יַדְעָתָ כִּלְא",
 כִּי חֲלָקֵי הַדְּבָר שְׁלִי יָרְדוּ בְּגְלוֹת עָצוֹם וְכָבֵד מְאֹד אֶתְהָה ה' צַר לִי
 מְאֹד, וְהִנְנִי קוֹרְא אֵלֶיךָ מִן הַמִּצַּר, מִמִּצַּר הַגָּרוֹן מֵעַמְקֵי הַגְּלוֹת,
 "מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה' ה' שְׁמָעָה בְּקוֹלִי, תִּתְהַיַּנֵּה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'רפח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שיהי צדק מלפני רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְקוֹל תַּחֲנוּנַי קוֹלִי שָׁמְעָתָּהּ, אֵל תַּעֲלֶם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעָתַי עֲזֹרָנִי
בְּכִיחַ הַגָּדוֹל וּבְחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים שְׁאֵזְכָּה לְשִׁבְרֵךְ לְגִמְרֵי בְּאַמַּת
תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה, וְאֵזְכָּה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעַט, לְאֹכַל מְעַט כְּדֵי
חַיּוּנֵי בְּצִמְצוּם, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת וְהִנָּאת
הַגּוֹף כָּלֵל: